

[M. F. Mortensen.]

ningssystemet, en Plads, der beror paa et indgaaende Samarbejde mellem de allerede eksisterende Arbejdsanvisningsmyndigheder. Denne Del af Udvalgets Pligter kan ikke andet end paaskønnes, og hvis vi faar de rigtige Folk til disse Udvalg, vil jeg ogsaa tro, at det nok skal vise sig, at der kan findes Arbejder frem, særligt ude paa Landet, som vil formindske Arbejdsløsheden.

Men der er paalagt Udvalget en anden Opgave, som jeg ikke paa alle Punkter kan give min uforbeholdne anbefaling. Udvalget har Pligt til at kontrollere Arbejdsløsheds-kasserne. Dog har Udvalget ingen Pligt til at kontrollere, om de i Arbejdsløshedslovens § 22 omtalte Kontrolbestemmelser overholdes. Det skulde ogsaa synes unødvendigt, da Bestemmelserne i denne Paragraf er af en saadan Karakter — f. Eks. Bestemmelsen om Medlemmernes solidariske Ansvar over for begaaede Misbrug af Kassens Midler og andre Kontrolforanstaltninger —, at Fristelserne for Misbrug er meget ringe, og jeg mener ogsaa, at Bestemmelserne danner en tilstrækkelig Garanti for det offentlige paa dette Omraade. For saa vidt derimod angaar Misbrug, der sker ved, at den enkelte forsikrede uberettiget opnaar Understøttelse, er der i § 7 stillet Forslag om, at Formanden for Udvalget skal føre et nærmere angivet Tilsyn med den Kontrol, der udøves i vedkommende Kommune, og der er i denne Paragraf paalagt Formanden visse Pligter og Bemyndigelser under Udøvelsen af dette Tilsyn. Han skal paase, at de gældende Restancefrister overholdes. Han skal i fornødent Omfang overvære selve Kontroleringen. Hvad der forstaas ved det fornødne Omfang, vil jeg antage, han selv maa bestemme, han kan altsaa selv bestemme, om han daglig vil overvære Kontroleringen. Han skal ved Stikprøver overbevise sig om, at ingen oppebærer Understøttelse i Strid med Arbejdsløshedslovens Regler. Han skal til enhver Tid have Klarhed over Ledigheden inden for Kassen. Efter hvert Tilsynsbesøg skal han foretage Tilførsel i en hos Kassen beroende Protokol. Hvis den tilsynsførende mener, at der med Urette er udbetalt Arbejdsløshedsunderstøttelse, skal han forhandle med Kassens Bestyrelse om Sagen. Opnaas der ikke Enighed, skal Sagen forelægges for Arbejds-

direktoratet, og den skal være ledsaget med begrundet Redegørelse fra begge Parter.

Udbetales der Understøttelse i Tilslutning til en Arbejdsvægning, kan den tilsynsførende efter Forhandling med Kassens Bestyrelse standse Udbetalingen af Understøttelsen og skal i saa Fald straks give Underretning til Arbejdsdirektoratet. Foreligger der ikke en Afgørelse i Sagen inden 3 Uger, kan Kassen genoptage Understøttelsen.

I § 5, Stk. 3, er der en Bestemmelse om, at naar en Person har vægret sig ved at overtage et Arbejde eller forladt et Arbejde, og Arbejdsvægningen er begrundet i Utilfredshed med Kost og Logi, skal Arbejdsløsheds-kassen eller Udvalget undersøge, hvorvidt Arbejdsvægningen har været berettiget efter de angivne Forhold.

I § 6 er der en Bestemmelse, som ogsaa var gældende i Loven af 30. Maj 1940, men som nu er skærpet. Bestemmelsen gaar ud paa, at en Ikke-Forsøger under 30 Aar kan ikke oppebære Understøttelse fra Arbejdsløshedsforsikringen eller almindelig Hjælp fra Kommunen, medmindre det kommunale Beskæftigelsesudvalg har meddelt ham Attest for, at han ikke — og ikke heller ved Udvalgets Mellekomst — har kunnet skaffe sig passende Arbejde i Kommunen eller paa Egnen. Dog kan en faguddannet Ikke-Forsøger under 30 Aar tilstedes Understøttelse i indtil 2 Maaneder, medmindre der kan anvises ham Arbejde, som han efter Arbejdsløshedslovens § 17 ikke kan vægre sig ved at overtage.

Jeg har her i korte Træk gjort Rede for Lovforslagets Indhold og skal saa gøre et Par enkelte Bemærkninger om Lovforslaget som Helhed.

De Forpligtelser, der er paalagt Udvalget med Hensyn til at skaffe Beskæftigelse, maa jo hilses med Tilfredshed. Jeg tror, det vil faa Betydning for Fremskaffelse af især mindre Arbejder ude i Kommunerne.

Jeg finder ogsaa, at det er en god Bestemmelse, at saafremt en Arbejdsvægning begrundes fra Arbejderens Side med, at Kost og Logi ikke er tilfredsstillende, skal der foretages en Undersøgelse af Berettigelsen af en saadan Arbejdsvægning. Der findes jo endnu enkelte Steder, hvor Karlekamrene og de Steder, der bliver anvist Karlene til Opholdsrum, er under al Kritik, og det vilde være urimeligt at tvinge de